

soner, der skal optages på retternes lister. Den nu gennemførte ændring forlænger listernes gyldighedsperiode, således at der *kun skal udarbejdes nye lister hvert 4. år*. Grundlisteudvalgene bevares, medens *årslisteudvalgene afskaffes*, således at deres opgave henlægges til landsrettens præsident.

Som nævnt bibeholdes grundlisteudvalgene, men der sker dog en ændring i udvalgenes sammensætning. Efter de hidtidige regler består udvalgene af 1 af landsrettens præsident udnævnt medlem, 1 af vedkommende underrettsdommer udnævnt medlem og 3 af kommunalbestyrelsen valgte medlemmer. Efter de nye regler skal udvalgene bestå af 5 af kommunalbestyrelsen valgte medlemmer.

Justitsministeren udtalte herom ved lovforslagets fremsættelse:

„Tanken om at *henlægge valget til grundlisten til de kommunale myndigheder* er ikke ny. Efter det i januar 1914 fremsatte retsplejlovforslag skulle grundlisterne udarbejdes af kommunalbestyrelsen, idet man nævnte „folkevalg af nævninger“ som et hovedpunkt i reformen ved siden af retsplejens adskillelse fra forvaltningen og anklageprincipets indførelse. I retsplejeloven af 11. april 1916 valgte man imidlertid den nugældende ordning. I dag er der næppe nogen, der vil mene, at det er betænkeligt at overlade udtagelsen til grundlisten til personer, der alene er valgt af kommunalbestyrelsen.“

I det fremsatte lovforslag var antallet af medlemmer i grundlisteudvalget foreslået begrænset til 3. Ved lovforslagets 1. behandling udtrykte flere af ordførerne imidlertid betænkeligheder over denne begrænsning. For at opnå mulighed for en mere alsidig sammensætning af udvalget og dermed også af grundlisten forhøjedes ved lovforslagets 2. behandling medlemstallet til 5 efter forslag fra det udvalg, hvortil lovforslaget var henvist.

Også for så vidt angår udtagelsen til den enkelte sag, betyder de nye regler en rationalisering. Til domsforhandling i en nævningsag skal der efter de hidtil gældende bestemmelser indkaldes mindst 16 nævninger, selv om der kun skal deltage 12 nævninger i behandlingen af sagen, idet tiltalte og anklagemyndigheden hver kan udskyde 2 nævninger. I de nye regler bibeholdes udskydningsretten, men det bestemmes, at *udskydningsretten skal udøves forinden domsforhandlingen*, således at man ikke behøver at indkalde flere nævninger end dem, der skal deltage i sagens behandling.